

พระราชบัญญัติ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและกฎหมายว่าด้วยเรื่องรางวัลทุกข์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๖๒"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐

(๓) พระราชบัญญัติเรื่องรางวัลทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔) พระราชบัญญัติเรื่องรางวัลทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐ

"หน่วยงานธุรการของคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องทุกข์" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามมาตรา ๖๒

หรือสำนักงานคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องทุกข์ภูมิภาคตามมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี

"พนักงานผู้รับผิดชอบสำนวน" หมายความว่า พนักงานผู้รับผิดชอบสำนวนประจำคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องทุกข์

หรือพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวนประจำคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องทุกข์ภูมิภาค แล้วแต่กรณี

(มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒)

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑

คณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒)

มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๒) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี หรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุง หรือยกเลิกกฎหมาย

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒)

มาตรา ๘ กรรมการกฤษฎีกาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะเดียวกันไม่ได้

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒)

มาตรา ๕ ให้กรรมการกฤษฎีกาได้รับคำตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ ยกเลิก

(ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

หมวด ๒

กรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ กรรมการกฤษฎีกานั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่ง

มาตรา ๑๒ กรรมการกฤษฎีกามีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ถ้ามีการแต่งตั้งกรรมการกฤษฎีกาขึ้นอีกในระหว่างที่กรรมการ กฤษฎีกาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ กฤษฎีกาซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอีกก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกฤษฎีกาต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในทาง นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารราชการแผ่นดิน และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า

(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด

(๓) เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์สอนวิชากฎหมายในสถาบันการศึกษาของรัฐในระดับมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๔) เคยเป็นกรรมการกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๕) มีความรู้และเคยทำงานในการร่างกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีและมีความชำนาญ

และความสามารถเป็นประโยชน์แก่งานของกรรมการกฤษฎีกา

(มาตรา ๑๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการกฤษฎีกาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายให้จำคุก

เว้นแต่ในความคิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการกฤษฎีกาประชุมปรึกษาหารือกันเป็นคณะ ซึ่งคณะหนึ่ง ๆ

ต้องมีกรรมการกฤษฎีกาไม่น้อยกว่าสามคน และในกรณีที่มีปัญหาสำคัญให้กรรมการกฤษฎีกาประชุมปรึกษาหารือกันโดยที่

ประชุมใหญ่กรรมการกฤษฎีกา ซึ่งต้องมีกรรมการกฤษฎีกามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ กฤษฎีกาทั้งหมด

การประชุมของกรรมการกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด

การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการกฤษฎีกาคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน

ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้น ได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๕ ทวิ ในการพิจารณาร่างกฎหมายให้กรรมการกฤษฎีกาคำนี้ถึงความจำเป็น

ความเป็นไปได้และขอบเขตที่จะต้องมีกฎหมายดังกล่าว ความสอดคล้องกับหลักกฎหมายและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่น

ความมีประสิทธิภาพของการจัดองค์กรและกลไกเพื่อการใช้บังคับกฎหมาย ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับการบริหารราชการ

และภาระหรือความยุ่งยากของประชาชนหรือผู้ที่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายนั้น ด้วย และแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม

ในกรณีที่กรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าร่างกฎหมายใดมีปัญหาเกี่ยวกับสาระสำคัญของ หลักการ หรือมีความเห็นขัดแย้งกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน

ซึ่งมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย กรรมการกฤษฎีกาจะเสนอความเห็นเพื่อขอให้มีการทบทวนในหลักการเสียก่อน

หรือจะปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไปก็ได้

(มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔)

มาตรา ๑๖ ให้ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจกำหนดระเบียบว่าด้วยการจัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศและระเบียบว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการ กฤษฎีกา ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ กรรมการกฤษฎีกาผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่ปรึกษาหารือ เรื่องหนึ่งเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมปรึกษาหารือในเรื่องนั้น

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจวางระเบียบให้กรรมการกฤษฎีกาที่ ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นเป็นการขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการ กฤษฎีกา งดการเข้าร่วมปรึกษาหารือในกิจการของกรรมการกฤษฎีกาเป็นการชั่วคราวตลอดระยะเวลา ที่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นอยู่ได้

หมวด ๒ ทวิ

คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

มาตรา ๑๘ ทวิ ให้มีคณะกรรมการเรียกว่า "คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย" ประกอบด้วยกรรมการกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๑ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานของรัฐหรือของเอกชน ซึ่งประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบห้าคน เป็นกรรมการพัฒนากฎหมาย

ในจำนวนนี้ให้มีกรรมการกฤษฎีกาเป็นประธานและกรรมการกฤษฎีกาอื่นไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่ง

และให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการพัฒนากฎหมายโดยตำแหน่ง

ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่เห็นสมควร ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามสาขาวิชากฎหมายก็ได้

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการวางระเบียบราชการตำแหน่งตามมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ตริ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่ศึกษาพิจารณาตรวจสอบบรรดากฎหมายที่ ใช้บังคับอยู่

ถ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับใดหรือเรื่องใดมีบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพในร่างกาย ทรัพย์สิน

หรือการประกอบอาชีพของประชาชน โดยไม่สมควรหรือก่อให้เกิดการประกอบ อาชีพหรือธุรกิจของบุคคลโดยไม่จำเป็น

หรือไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการบริหารราชการ

หรือเห็นว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายขึ้นใหม่เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หรือเพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการบริหารราชการ

ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเพื่อจัด ทำแผนงานหรือ โครงการพัฒนากฎหมายต่อไป

โดยระบุขอบเขตของงาน ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ตลอดจนงบประมาณสำหรับดำเนินการ และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีงบประมาณเพิ่มเติม

ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป ความในวรรคนี้ ไม่ใช้บังคับแก่การตรวจพิจารณา ร่างกฎหมายของกระทรวง ทบวง กรม

ซึ่งคณะรัฐมนตรีส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

การเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย ถ้าได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามสาขาวิชากฎหมาย

ให้เสนอต่อคณะกรรมการตามสาขาวิชากฎหมาย

มาตรา ๑๘ จัตวา เมื่อคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนงานหรือ โครงการพัฒนากฎหมายตามมาตรา ๑๘ ตริ แล้ว

ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายดำเนินการศึกษาวิจัยและจัดทำรายงาน พร้อมทั้งร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

โดยจะแต่งตั้งผู้วิจัยเพื่อจัดทำรายงานตามที่มอบหมายก็ได้เพื่อการนี้ให้คณะ

กรรมการพัฒนาภาษามีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนหรือให้เงินอุดหนุนแก่การวิจัยตาม ระเบียบที่ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด

ในกรณีมีเหตุอันควร คณะกรรมการพัฒนาภาษายะขอให้ที่ประชุมใหญ่กรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความ

เห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้

มาตรา ๑๘ เบญจ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามมาตรา ๑๘ ตริ หรือมาตรา ๑๘ จัตวา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะจัดให้มีการวิจัย การสัมมนา หรือการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานหรือบุคคลต่าง ๆ

ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนตามความเหมาะสมแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๑๘ ฉ ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการพัฒนาภาษายะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ

เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการพัฒนาภาษามอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๗ สัตต ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายและคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๗ ฉ มีอำนาจเชิญผู้แทนหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้

มาตรา ๑๗ อัญญา ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายและคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๗ ฉ ได้รับคำตอบแทนเช่นเดียวกับกรรมการกฤษฎีกา

(หมวด ๒ ทวิ คณะกรรมการพัฒนากฎหมายและมาตรา ๑๗ ทวิมาตรา ๑๗ ศรี มาตรา ๑๗ จัตวา มาตรา ๑๗ เบญจ มาตรา ๑๗ ฉ มาตรา ๑๗ สัตต และมาตรา ๑๗ อัญญา เพิ่มความโดยพระราชบัญญัติฯ(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔)

หมวด ๓

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

ยกเลิกหมวด ๓ ทั้งหมด ตั้งแต่มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๖๑

(ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

ภาค ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา และคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

(๒) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๓) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๔) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๕) ศึกษาและพัฒนาระบบราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของรัฐใน ด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่ทำความเข้าใจในด้านกฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับ

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ

เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนา กฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

มาตรา ๖๓ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รับผิดชอบขึ้นตรงต่อประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้มีรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ

แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ การร่างกฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี

และได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามาแล้ว ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น

(มาตรา ๖๓ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒)

มาตรา ๖๔ ยกเลิก

(ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

มาตรา ๖๕ ยกเลิก

(ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

มาตรา ๖๖ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และพัฒนาข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายหรือเกี่ยวข้องกับการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีเจ้าสังกัด และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจะขอให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอความเห็นรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลใช้ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวงทบวง กรมหนึ่งไปดำรงตำแหน่งในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยได้รับเงินเดือน จากกระทรวง ทบวง กรมเดิม แต่มีฐานะเสมือนเป็นข้าราชการซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้

การแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งต้องมีระยะเวลาครั้งหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปีและไม่เกินสามปี
ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปดำรงตำแหน่งในกระทรวงทบวง กรมอื่นด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ยกเลิก

(ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

มาตรา ๖๘ ยกเลิก

(ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

ภาค ๓

บทกำหนดโทษ

ยกเลิกภาค ๓ ทั้งภาค ตั้งแต่มาตรา ๖๘ ถึงมาตรา ๗๓

(ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒)

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๔ ให้กรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ กฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ และกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติเรื่องราว ร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๒

เป็นกรรมการกฤษฎีกาและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

จนกว่าจะมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราช บัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖

เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้

(มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒)

มาตรา ๗๕ คำเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ตามพระ ราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๒

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๘๒

แต่ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้เห็นสมควร จะใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๘ ก็ได้

มาตรา ๗๖ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับประธานคณะกรรมการ

กฤษฎีกาอาจสั่งให้กรรมการกฤษฎีกาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการวินิจฉัยร้อง ทุกข์ได้

และให้กรรมการกฤษฎีกาผู้นั้นมีอำนาจหน้าที่และสิทธิเช่นเดียวกับกรรมการ วินิจฉัยร้องทุกข์

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๖๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๒๒)

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตราขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖

บทบัญญัติต่าง ๆ จึงล้าสมัยไม่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการ และรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งศาลปกครองซึ่งกระทรวงยุติธรรมกำลังจัดทำอยู่ในขณะ นั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องเตรียมรับการจัดตั้งศาลปกครอง ประกอบกับโดยที่เรื่องราวร้องทุกข์เป็นที่มาของคดีปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องทราบเหตุของการร้องทุกข์มาตั้งแต่ เบื้องต้น และสามารถวิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และจะช่วยให้กรรมการเรื่องราวจ้างทุกข้อมีความชำนาญงานต่อเนื่องกับงานร่างกฎหมายและงานให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงสมควรรวมสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวจ้างทุกข้อมู่เข้ากับสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา

และสมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเรื่องราวจ้าง

ทุกข้อมู่กับคุณสมบัติของกรรมการกฤษฎีกาให้มีความสอดคล้องต่อเนื่องกันด้วย นอกจากนี้

โดยที่ขณะนี้ประชาชนอาจยื่นร้องทุกข์ต่อรัฐบาลได้สองทาง คือ

ทางสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวจ้างทุกข้อมู่และทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชน

สมควรรวมไว้แห่งเดียวกัน คือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๑๒๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๒)

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีประกาศแต่งตั้ง นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน และโดยที่คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้เข้ารับหน้าที่เมื่อต้นเดือน มิถุนายน ทำให้ไม่อาจแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๔ ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาจากคณะ รัฐมนตรีและความเห็นชอบจากรัฐสภาให้เสร็จเรียบร้อยไปได้ภายในเดือนมิถุนายน สมควรขยายระยะเวลาการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ออกไปอีกเก้าสิบวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๔๖ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑ วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๔)

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีองค์กรขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อทำหน้าที่เสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยหรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ของ ประเทศ หรือกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพในร่างกาย ทรัพย์สินหรือการประกอบอาชีพของประชาชนโดยไม่สมควร หรือก่อให้เกิดการกระทบการประกอบอาชีพหรือธุรกิจของบุคคลโดยไม่จำเป็น หรือไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม การเมือง หรือการบริหารราชการ ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การตรวจพิจารณาร่างกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา การเริ่มนับอายุความร้องทุกข์ ข้อยกเว้นอายุความร้องทุกข์ การดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และอำนาจหน้าที่ของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม สมควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๔๔ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒)

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการดำเนินการที่สืบเนื่องมาจากแนวทางการจัดองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบองค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครองที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้างบทกฎหมายรวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยกัน ซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินขึ้นใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๗ และ

ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับกร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่เหมาะสมแก่ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป บัดนี้ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยตรงแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาล ปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้